

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 240.475 van 18 januari 2018
in de zaak A. 222.196/VII-39.987.**

In zake : 1. Roger BRACKE
 wonende te 9080 Beervelde
 Raveschoot 11
 alwaar woonplaats wordt gekozen
 2. Nicolas VANRIJCKEGHEM
 wonende te 9080 Beervelde
 Hanselaarstraat 43
 alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jürgen Vanpraet en Yannick Peeters
kantoor houdend te 8210 Zedelgem
Spoorwegstraat 11
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :
de NV EDF LUMINUS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jo Blockeel en Jozef Timmermans
kantoor houdend te 9000 Gent
Recollettenlei 9
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 15 mei 2017, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw van 13 maart 2017 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 1 september 2016, houdende het verlenen van de milieuvergunning aan de NV EDF Luminus voor het

veranderen van een windturbinepark, gelegen aan het Cootveld, D'Heystraat en de Raveschoot te Lochristi, ongegrond wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 239.242 van 28 september 2017 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit verworpen.

Het genoemde arrest is op respectievelijk 12 en 13 oktober 2017 aan eerste en tweede verzoeker ter kennis gebracht.

Op respectievelijk 6 en 7 december 2017 heeft de hoofdgriffier aan eerste en tweede verzoeker de mededeling ter kennis gebracht, bedoeld in artikel 11/3, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Beoordeling

3. Naar luid van artikel 17, § 7, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, geldt ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van geding wanneer zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest.

Bij arrest nr. 239.242 van 28 september 2017 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit verworpen.

De verzoekers hebben geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De hoofdgriffier heeft de verzoekers medegedeeld, met toepassing van artikel 11/3, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, dat de kamer de afstand van geding zal uitspreken, tenzij de verzoekers binnen een termijn van vijftien dagen vragen om te worden gehoord. De verzoekers hebben niet gevraagd om te worden gehoord.

Er bestaat aanleiding om de afstand van het geding vast te stellen.

BESLISSING

1. De Raad van State stelt de afstand van het geding vast.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op een rolrecht van 400 euro, elk voor de helft, en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verwerende partij.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achttien januari tweeduizend achttien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Peter Sourbron